

30

| auk arnfasta | auk ail [uitr þiu kombana kiarþi kuml at ibiurn
inr þo ia rura k]up hialbi honsalukups mupir × runor ritar
husmsr.

ipalora tyckes böra uppdelas i ett mansnamn ipal, vars motsvarighet annars ej är känd annat än i forntyska från 700-talet: *Idalus* m., *Idala* f. Förstemann *Altd. Namenbuch* I, och en Ortsbeteckning o ra ā Rā, som ock är obekant i trakten. I det som hämtats från B. 1100 måste flera fel finnas, och särskilt måste *kombana* vara ett sådant; tydning av det inom [] skall därför ej försökas. En del av det inom den senare [] läser O. v. Friesen þair ua-

Övers.: "Idal på Rå (?) lät resa denna sten efter Ebjörn, sin son, som (?) var (?) . . . Sven och Arnfasta och El .- . Gud hjälpe hans själ och Guds moder. Runor rätta högg Asmund." Tydningen av sex sista runorna är given av Bugge, *Runverser* s. 34, not.

II. Uppland:

a) Hagunda hd:

5. Måstad, Balingsta sn, B. 366, L. 89, D. I, 139, O. v. Friesen 1904: fastbiurn · uk · þurun · litu rita — bru kiruabtir · inkifas — uanasin · kuþ hialbi hont · osmunrt · rusti runor "Fastbjörn och Torun läto resa (denna sten och) göra bro efter Ingefast, sin make. Gud hjälpe anden! Asmund riste runorna."

Fastbjörn torde vara son och Torun hustru till Ingefast, som betecknas som "make", emedan Torun står närmast.

6. Ölstad, Gryta sn, B. 376, L. 70, D. I, 129, Brate, Skansens runst. 1897: binrn · aupulfr · kunor · hulmtis · litu · rito stin þino · iftir · ulf · kinlauhar buanta · in osmuntr hiu "Björn, Ödulv, Gunnar, Holmdis läto resa denna sten efter Ulv, Ginlögs man, men Asmund högg."

7. Ingle, Tibble sn, B. 370, L. 80, D. I, 148, UF I, III:72: hulmkair auk sikriþr : a—h faisr · þau l—n · aftir · kunar sun · hulmkirs. Baksidan: osmuntr · s þair markapu þisar · runo[r] (UF tecknar överallt r för R). 'Holmger och Sigfrid och Sigfast (?), de (läto resa denna sten) efter Gunnar, son till Holmger. Asmund, Sven (?), de ristade dessa runor.'

8. Åker, kyrkan, B. 373, L. 93, D. I, 142: - ski - i i - i sl —